

Hvis det ikke hjælper at straffe hårdere, hvorfor skal vi så gøre det? Så er det måske slet ikke dér, problemet ligger? Så ligger problemet måske et helt andet sted, nemlig i, hvordan vi straffer, og dér kunne det være interessant at få Dansk Folkepartis bud.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Anne Baastrup spørger, om der skal være strammere regler for udgange. Det mener Dansk Folkeparti, og det mener vi fortsat der skal være.

Og hvordan har personen det så efter 8 år uden at have været på udgang, spørger fru Anne Baastrup.

Altså det, vi siger med det her, er, at vi ønsker ikke, det skal være sådan, at man kan rende mere uden for fængslets mure, end man er indenfor. Dér ser vi altså en situation, hvor visse fanger har fået adgang – f.eks. Jønke, som jeg nævnte som eksempel – til gang på gang at komme ud til foredrag osv. osv. på en måde, hvor det er krænkende for befolkningens retsbevidsthed.

Jeg siger ikke, at man ikke skal have lov til besøge sin familie, det siger jeg ikke, men jeg siger, at de her udgange kunne justitsministeren og Folketinget have begrænset. Det ville regeringen ikke, og derfor er det, vi står i suppedasen nu med mange menneskers indtryk af et slapt retssystem. Derfor burde man fra regeringens side og også fra SF's side – de ville heller ikke støtte det – have sørget for stramme op på de her ting.

At det så er rigtigt, at der er nogle ungdomsskoler og biblioteker, man også kunne kritisere, er en anden sag, men dér kan vi ikke med lovgivningen i hånden slå dem oven i hovedet. Men vi kunne stramme reglerne for udgange over for en person som Jønke; det kunne vi. Vi gjorde det ikke, fordi der ikke var flertal for det, bl.a. hos SF.

Så spørger hr. Søren Søndergaard, om vi ikke skulle finde en anden måde at straffe på, og det vil jeg bestemt ikke udelukke at der er brug for, men jeg siger bare, at hr. Søren Søndergaard tager det forkerte udgangspunkt. Hr. Søren Søndergaard tager udgangspunkt i, at vi skal hjælpe forbryderne ud af det her. Han tager ikke udgangspunkt i, at vi skal sørge for, at de lovlydige borgere, der bliver ramt af kriminalitet, også på tilfældig vis, bliver hjulpet.

Det hører vi aldrig fra Enhedslisten, og derfor er der altså grund til at advare imod den tankegang, at man altid skal hjælpe forbryderne og dem, der forulemper andre mennesker, i stedet for at hjælpe dem, det går ud over.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg fik ikke svar på, om hr. Peter Skaarup har set Horsens, og i givet fald, om han har set Horsens, inden han til engelsk fjernsyn har udtalt sig om, hvor vidunderligt det danske fængselsvæsen er.

Og så vil jeg godt høre: Hvilken statistik bygger hr. Peter Skaarup det på, at der er indsatte, der render mere uden for murene, end de er indenfor? I hvilket omfang mener hr. Peter Skaarup at man render mere uden for murene, end man er indenfor? Hvad er det for en statistik, det hviler på? Har hr. Peter Skaarup deltaget i det samråd, hvor ministeren klart beskrev den adgang, som en bestemt indsat havde fået, og begrundelsen herfor, og at der så var en ungdomsskole, der samtidig syntes, det kunne være enormt spændende, at han kom forbi dem?

Mener hr. Peter Skaarup ikke, at hver enkelt borger, hver enkelt, der har ansvar for unge og i øvrigt for oplysning, har en selvstændig forpligtelse til at tage stilling til, hvad det er for en viden, man formidler? Mener hr. Peter Skaarup blot, at man skal lægge ansvaret et helt bestemt sted, nemlig i kriminalforsorgen? Mener hr. Peter Skaarup ikke, at vi selv har et ansvar?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige, at jeg mener da bestemt, at alle selv har et ansvar, når de inviterer en storforbryder inden for dørene og han skal holde foredrag. Men jeg mener altså også, at fru Anne Baastrup og SF har et ansvar for at sørge for, at den situation slet ikke er mulig, nemlig at Folketinget kunne sige til ministeren, at vi ønsker altså ikke, at kriminalforsorgen giver en tilladelse til, at vedkommende går ud og holder foredrag, giver en tilladelse til at deltage i tv-interviews og at være i studiet, osv. osv.

Sådan nogle ting kunne ministeren og SF sagtens have taget initiativ til eller have støttet de partier, der ønskede det, men det ville SF jo ikke. Det ansvar, som fru Anne Baastrup efterlyser, har vi derfor alle, men det har SF altså